

L'APAGAFOCS

n° 12
ANY II

octubre
2011

REVISTA ESPECIALITZADA EN LA HISTÒRIA I MEMÒRIA DELS COSSOS DE BOMBERS

SUMARI

Editorial....2

Un cos únic de bombers a Catalunya. Utopia o repte?....3

125è aniversari de "la cansó del bomber"....5

Bombers catalans a Nova York....7

51 ànimes americanes al port de Barcelona....8

Renault MZ, el segon vehicle dels bombers de Manresa....10

Bombers Voluntaris de la Diputació de Barcelona....12

Ha estat notícia....15

Imatges: Bombers de Terrassa 1954 i Bombers de Manresa 1935....18

L'APAGAFOCS - Número 12, octubre de 2011

Director: Marc Ferrer i Murillo

Consell Assessor: Carles Savalls i Ortiz, Joan Rovira i Morató, Jesús Mestre i Campi, Pius Dóniga i Fraile.

Col·laboradors en aquest número: Diego Cabello Muñoz, Albert Prieto Berbegal, Jordi Matador, Jordi Martí i Pons, Manel Biete Ballester i Marc Ferrer i Murillo.

Fotografia de portada: Incendi d'una fàbrica de paraigües a Barcelona el 17 de juny de 1962. Apareguda a la revista ¡Alarma! juny de 1962.

Fotografia de contraportada: Anunci de la casa "Pegaso-Guinard", publicat a la revista "Alarma", al llarg de 1962.

Per col·laborar i/o rebre **L'APAGAFOCS** només cal enviar un correu electrònic a la nostra adreça email: historiesdebombers@gmail.com

L'APAGAFOCS és una revista que té com a principal finalitat estudiar i divulgar la història dels bombers catalans en qualsevol de les seves èpoques.

L'APAGAFOCS és una revista virtual i electrònica en format .pdf, gratuïta i sense ànim de lucre. No s'edita en format paper. No fem pagar per llegir-la ni comprar-la ni tampoc paguem als nostres col·laboradors/res. La seva periodicitat és trimestral. No rebem cap subvenció.

L'APAGAFOCS sí que es fa responsable dels articles publicats, ja que confiem en els nostres col·laboradors/res, i en el nostre propi saber fer, per publicar una cosa o una altra.

L'APAGAFOCS és una publicació que una vegada descarregada des de l'ordinador es pot fer amb ella el que es vulgui. Et convidem a reenviar-la i a difondre-la. Es permet reproduir i distribuir en qualsevol suport els articles publicats a la revista, sempre citant el seu origen i autor/a. No es permet la transformació de les obres sense l'autorització prèvia del seu autor/a.

Molts dels continguts de la revista es poden consultar per internet:

<http://historiesdebombers.blogspot.com/>

<http://twitter.com/Apagafocs>

<http://www.facebook.com/apagafocs.historiesdebombers>

EDITORIAL

El passat mes de setembre es va fer públic que la Universitat Pompeu Fabra estava cercant voluntaris per iniciar un estudi genètic dels cognoms catalans. Aquests voluntaris havien d'aportar unes mostres de saliva, per poder extreure el seu ADN. Amb aquestes mostres d'ADN, els investigadors volen saber, entre d'altres qüestions per què hi ha cognoms més freqüents que altres i sobretot quin és l'origen dels cognoms catalans.

Nosaltres també tenim les mateixes inquietuds, conèixer l'origen dels bombers catalans i la seva evolució al llarg de la història. I per fer-ho també necessitem l'ADN de cada parc, de cada bomber. Però el nostre ADN és una mica particular. No el tenim a la sang, sinó que el tenim escampat arreu. El nostre ADN el trobarem en documents, papers, fotografies, materials, etc i està escampat en arxius, armaris, calaixos, magatzems, cotxeres, i malauradament moltes vegades en un estat d'abandonament tristíssim.

És per això que reclamem que ens ajudis a cercar aquest ADN de la història dels bombers. Si trobes o tens qualsevol document relacionat amb els bombers, mai, mai el llencis. Pot ser una font per saber moltes coses, ara o en un futur. Hi ha cossos de bombers, que tenen molts i molts anys, amb una llarga història i trajectòria en el nostre país, alguns d'ells, centenaris fins i tot, que malauradament no disposen de cap document, de cap escrit per poder recomposar la seva història.

Què és el què s'ha fer amb documents i material de bombers? Com que l'experiència ens ha demostrat que el parc de bombers no és el millor lloc per guardar les coses, cal deixar-ho en un lloc especialitzat: un arxiu, ja sigui municipal o comarcal.

A casa nostra tenim dues grans institucions de bombers: Ajuntament de Barcelona i Generalitat de Catalunya i. Els primers han tingut més cura alhora de preservar els seus documents i materials. Els segons, malauradament han estat pendents d'altres coses, i quan se'ls ha traspasat cossos de bombers, provinents de diputacions i ajuntaments, poc han fet per conservar uns papers que potser feien nosa, però que en un futur ajudarien a entendre l'evolució del Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya, des d'una perspectiva històrica.

En definitiva, i com sempre fem, reclamem una millor cura en tot allò que ens pugui ser útil per conèixer i entendre la nostra història, desenvolupament i evolució.

UN COS ÚNIC DE BOMBERS A CATALUNYA. UTOPIA O REPTE?

Aquest article és una resposta al nostre editorial del número 11, on afirmàvem que potser una proposta d'unificar els cossos de bombers que operen a Catalunya en un de sol, no tindria gaire partidaris.

❖ Diego Cabello Muñoz

17 de gener de 2008.- levante.emv.com València. "Además, reivindican la creación del Cuerpo Único de Bomberos de la Generalitat y la unificación de los servicios en los tres consorcios, tanto en competencias, como en organigrama y trabajo. Un nuevo acuerdo autonómico..."

27 de maig de 2008.- Heraldo.es "El vicepresidente de la DGA, José Ángel Biel, se mostró ayer dispuesto a elaborar una ley que regule el funcionamiento del servicio de bomberos en todo Aragón. Biel respondió así a la concentración reivindicativa de un grupo de bomberos durante un acto oficial celebrado en el parque de extinción de incendios de Teruel. Los concentrados portaban carteles en los que se demandaba un servicio aragonés de bomberos ya..."

8 de juny de 2008.- fsc.cco.es "II Jornadas Regionales de Bomberos de CLM en Albacete. ¿Hacia un modelo regional? El pasado 23 de mayo, se han celebrado en Albacete las 2ª jornadas Regionales de Bomberos con un tema tan importante como es la unificación de los bomberos a través de una estructura regional..."

11 d'abril de 2011.- fuengirolaalminuto.com "La alcaldesa de Fuengirola, Esperanza Oña, y el portavoz del Grupo Municipal Popular en el Ayuntamiento de Mijas y candidato a la Alcaldía de Mijas, Ángel Nozal, han mantenido esta mañana una reunión para acercar posturas y plantear diversos acuerdos en asuntos de gran calado e interés para los vecinos de ambos municipios. Se comprometen a unificar el servicio de bomberos, a reclamar que la Junta financie íntegramente..."

26 de maig de 2011.- 20minutos.es "UPyD propone unificar todos los servicios de emergencias, bomberos y protección civil del Govern, Consell de Mallorca y Cort. Su sede sería el nuevo parque de bomberos de Son

Malferit que costó la friolera de 121 millones de euros y que ahora mismo está infrautilizado..."

26 de juny de 2011.- levante.emv.com "Instar con carácter de urgencia a la Generalitat Valenciana y a la Diputación de Valencia a que, ante la gravedad y frecuencia de los últimos incendios que se han producido en Mislata, incluyan en la nueva "Ley de Bomberos" todo el corpus legal que permita la unificación de los Consorcios de Bomberos para así ganar en coordinación y eficacia..."

14 de setembre de 2011.- europapress.es "Diputación de Cáceres tratará de unificar a los bomberos de la institución y del Consorcio Sepei. Los ayuntamientos de Cáceres y Plasencia estudian la forma de solventar la deuda acumulada con el consorcio..."

22 de setembre de 2011.- EFE "Grupo bomberos se manifiesta en Huesca para pedir unificación de parques. Bomberos procedentes de distintas zonas de la provincia de Huesca se manifestaron hoy en la capital altoaragonesa para denunciar la existencia de "diferencias notables" entre los parques en cuanto a dotaciones y material, y reivindicar su unificación bajo un mando único..."

Aquets extractes de notícies a premsa, referits a Bombers i amb propostes unificadores, contenen en molts casos un denominador comú, l'estalvi econòmic i la millora organitzativa. Potser per als professionals, les prioritats son inverses, primer la millora organitzativa i per tant, la qualitat en prestació de servei i al darrera els aspectes econòmics. Sens dubte que l'ordre de factors no altera pas el producte final.

Feta aquesta consideració, val a dir que no estem sols els que pensem en aquest canvi i el valorem favorablement, tampoc serà molt important si vàrem ser els primers en formular propostes envers la unificació, en canvi, pot

esdevenir crític posicionar-se els primers a l'hora de començar el camí, no per motius de prestigi, més per qüestions operatives i funcionals. Un recorregut llarg, cal començar-lo, el més aviat possible. Sembla més adient formar part de la solució que no ser part del problema.

Altres factors determinants apunten en aquesta direcció, les comunicacions per exemple, dels tres cossos a Catalunya, fem ús del mateix sistema, amb canals i procediments diferents, diferent uniformitat, diferent estatus laboral, diferents sous i horaris, no menys important, el procés d'accés a la professió, completament dispar, requeriments amb criteris molt poc estables, mobilitat entre cossos quasi Kafkiana, recentment amb casos de companys ara de Generalitat, ara torno a Barcelona per uns mesos i repetint escola de manera completament absurda, tot per poder treballar a prop de casa o dit en altres termes, no haver de fer 400 Km cada guàrdia. Son qüestions que no s'aguanten tal com són ara.

L'aspecte formatiu sembla el més encarrilat. Veurem imminents titulacions de la família Seguretat i Medi Ambient, qualificació Extinció d'Incendis i Salvaments, així com les corresponents certificacions i acreditacions

per la via de la experiència professional, no cal dir que arriben tard i ja haguessin fet molta feina a la causa unificadora que ens ocupa.

Per resumir. Els antecedents a Catalunya, Tenim tres cossos de Bombers depenents de tres administracions diferents. Bombers de la Generalitat, (2.500 Bombers professionals dependents del Govern Autònom), Bombers de Barcelona, (600 Bombers depenents de l'Ajuntament) i Bombers Aena, (160 pertanyents a l'empresa pública d'Aeroports amb l'amenaça de la privatització d'aquest sector, sense una solució definitiva al seu futur immediat). Val a dir que parlem de xifres aproximades, que degut a les jubilacions pel decret assolit, son de mes difícil quantificació.

Partim doncs de l'estructura més favorable dins el Sector Bombers arreu de l'Estat Espanyol, tenint en compte l'existència d'altres comunitats, on es dona la concurrència de diversos Serveis, Municipals, de Diputacions, Consorcis etc... en

número superior a tres. Per tant, és evident que l'actual organització d'aquest sector és millorable, tant sols unificant Serveis que per raons diverses, avui ja superades, no tenen justificació en un entorn Europeu amb aquest Sector de Bombers més cohesionat i organitzat racionalment.

argumentum ad antiquitatem. Els motius històrics del Cos de Barcelona, a dia d'avui no tenen gaire sentit. L'Eixample (carrer Provença) és un solar buit, sort dels companys que van sortir en defensa del patrimoni i es va rescatar el gruix de les peces més importants. Una cosa antiga no vol dir que sigui millor, potser cal saber que té un valor i cal respectar-lo. La Historia no ens pot hipotecar el futur, els que fan aquesta revista i molts més fan la tasca valuosa de mantenir viva la memòria dels fets viscuts i això no ho esborra qualsevol ni quedaria afectat per un cos unificat.

D'altra banda, tenim el recent informe del CEEC (Centre d'Estudis Estratègics de Catalunya) que parla clarament de fer un pas endavant i dona com a millor solució la unificació dels tres cossos, amb arguments i coherència de tot tipus.

També explicita que aquest procés ha de ser consensuat i tenir un ampli recolzament de tots el agents implicats,

bombers, direccions i polítics. Fóra bo encetar una consulta per no perdre ni un minut en deixar ben clar que els bombers són part de la solució i no part del problema.

Començava aquest escrit citant varies notícies en un mateix sentit unificador, queda clar que no és un invent de volada i els que no s'han fet efectius encara es valoren com a molt positius. Cercarem engrunes per les butxaques, mentre les veiem passar, per posar remei a una situació sobrevinguda?

O serem capaços aquesta vegada de prendre la iniciativa i disposar del primer cos de país?

* Juan Diego Cabello Muñoz és Bomber de Barcelona i Comproissari de la PUB a Catalunya (Plataforma Unitaria de Bomberos)

Proposta de logo on g.ràficament es vol visualitzar, integració de tres cossos en un de sol

125È ANIVERSARI DE “LA CANSÓ DEL BOMBER”

El periòdic “Lo Barret” va publicar l’any 1886 un poema dedicat al Cos de Bombers de Terrassa. 125 anys després, redescobrim aquest poema.

❖ **Albert Prieto Berbegal**

El 30 de març de 1878 es va fundar a Terrassa la Societat del Barret, una colla de terrassencs de bon humor amb Antoni Ventayol com a primer president. L’entitat es va dedicar a l’organització del Carnestoltes de la localitat, però al cap de pocs anys es va dissoldre. L’any 1886, amb motiu de la festa carnavalesca, la Societat del Barret va resorgir de les seves cendres, ara amb Marc Humet com a nou president, i va començar la publicació de Lo Barret, l’òrgan de l’entitat, amb contingut fortament humorístic i amb important cabuda per als versos.

En el cinquè número de Lo Barret, del 19 de setembre de 1886, va aparèixer publicat un poema dedicat al cos de bombers de la ciutat de Terrassa, amb el títol de “La cansó del bomber” i sotasignat amb les inicials A. de G. y R., que corresponen a Amparo de Girona y Rocha, nom habitual en les col·laboracions de Lo Barret. Molt probablement es tracta d’un pseudònim, com la resta que apareixen en la publicació; no s’ha pogut, però, constatar qui l’utilitzava.

El poema d’Amparo de Girona y Rocha va ser escrit, segons consta en la signatura, el 15 de setembre de 1886, pocs dies abans de l’edició de la publicació. No deu ser fruit de la casualitat l’escriptura i publicació dels versos en aquestes dates, tenint en compte que el cos de bombers de Terrassa s’havia constituït tot just set anys abans, el 18 de setembre de 1879.

La transcripció següent es manté fidel a l’original publicat, amb les característiques pròpies de l’ortografia prefabriana.

LA CANSÓ DEL BOMBER

(Al respectable cos de bombers d’ aquesta ciutat)

Demunt la testa lo casco,
lo xiulet penjat del coll
la destral á la má destra
y en lo cos lo cinturó,
pujo escalas, parets ruixo,
portas obra y finestrals,
y es ma guía, la esperanza
de fer bé á la humanitat.

Si foch cridan,
prest jo corro,
bomba porto
al lloch del foch.

Mentres tant ma esposa resa,
fins que lliure 'm véu del tot.

Las ardentas flamaradas
no m’ espantan ni 'm fan por;
las guspiras que 'l foc llansa,
á mon cor dónan valor.

Quant –jenrera!– una véu crida,
mes que vista, lleugé anar
que com runas al dessobre
no ‘ns aixafi ‘l nostre cap.

Soch ventada
si foc cridan,
com llamp corro
vers al foch.

Y entretant ma muller resa
fins que lliure ‘m veu del tot.

Mas cellas ben poch s’ ovíran
fumat ting la cara y front
mes, que importa, si aixís logro
d’ una llar la salvació?

Si al portal lo foch se cruza,
jo á n’ al foch faig obrí pas;
que m’ importa, que contempli
mon cabell socarrimat,
si al fí trovo
recompensa

de llàgrimas
d' un cor bó?
Mentres tant ma esposa resa
fins que lliure 'm veu del tot.

Del fum las remolinadas
vân sortint pels finestróns,
las flamas que s' hi barrejan,
un infern prou sembla alló.
No m' importan las glopadas
de fumera, ni del flam;
á costa de mas fadigas,
aquell foch vull subjugar.

Y en tant l' aygua
de la bomba
puja ab forsa,
ruixa á doll.

Y entretant ma muller resa
fins que lliure 'm veu del tot.

Quan s' óu dintre d'una cambra
entre fum, llantos y plors,
quan encare queda á dintre
un infant en un bressol,
mos companys ab las mangueras
tot mon cos están ruixant,
y depressa los ulls tanco,
y á dins entro per savá 'l.

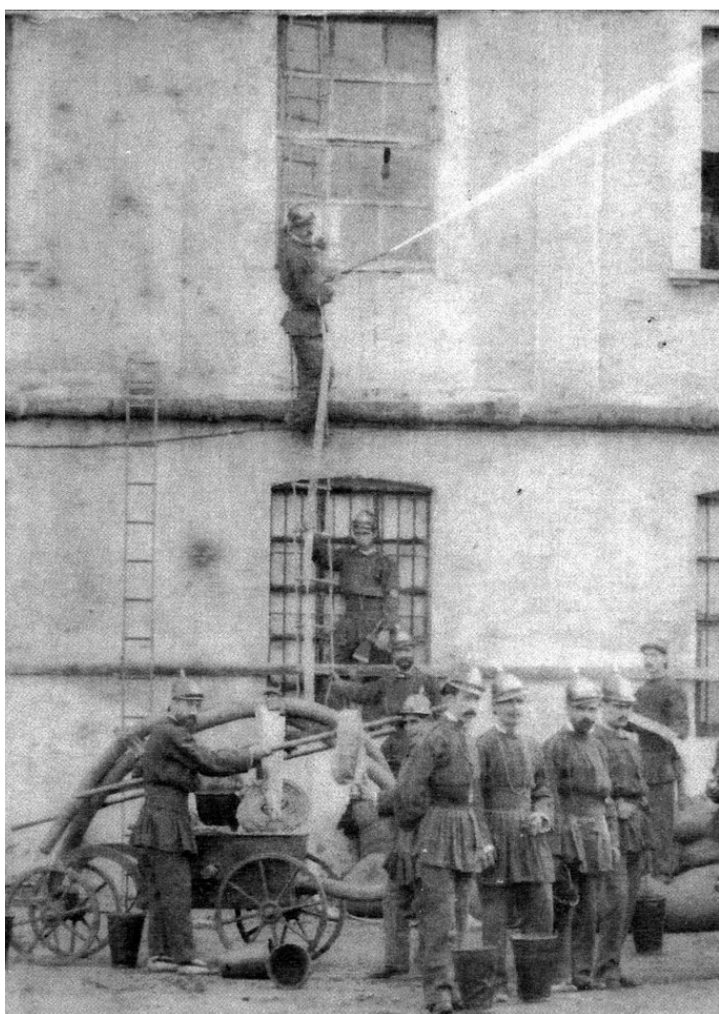
Pit no 'm falta,
si bé 'l salvo,
llavors ploro
de ver goig.

Mentres tant ma esposa resa
fins que lliure 'm véu del tot.

Quant lo pito 'ns assenyala
que prou mal á fet lo foch,
allavors, quanta alegría
al mirarnos fumats tots.
Ben clar demostra la cara
qu' ab delit s' ha trevallat;
ben clá ho demostra 'l cansanci
com ho demostra 'l mullám.

Llavors corro
vers ma casa,
ella al veure
que soch jó,
pára 'l reso y m' obra 'ls brassos,
y m' estreny ab tot lo cor.

A. de G. y R.
Tarrassa, 15 Setembre 1886

* Albert Prieto Berbegal és periodista

Fotografies: Imatges parcials d'una fotografia del Cos de Bombers de Tarrassa l'any 1899

BOMBERS CATALANS A NOVA YORK

Crònica de la participació dels bombers catalans en els Jocs Olímpics de policies i bombers de Nova York 2011.

❖ Jordi Matador

Les olimpíades celebrades a Nova York entre el 26 d'agost i el 5 de setembre d'enguany van generar altíssimes expectatives per la coincidència amb el desè aniversari de l'acció armada sobre el World Trade Center de Manhattan. La imaginació col·lectiva també imaginava proves com la de Muster (característica dels bombers) realitzant-se en un entorn com la famosa 5ena avinguda. Res més lluny de la realitat.

El bagatge que em dona haver participat en d'altres olimpíades (Barcelona 2003, Austràlia 2007, Europolyb en 3 edicions, Jocs europeus de policies i bombers) em dona criteri per a opinar que les olimpíades de NY han estat un veritable desastre a tots els nivells.

Organitzativament s'han vist aberracions des del primer dia. Cua normal per fer-se les acreditacions gairebé buida i en canvi cua quilomètrica en la que posava "express", per la gent que prèviament havíem fet per internet la inscripció.

Canvi d'horaris sense previ avís, llocs de realització a més de 2 hores del centre, tots els esports col·lectius sense vestidors ni dutxes. Barregen esportistes de vint-i-pico anys amb d'altres de cinquanta i llargs...

Però el que ens ha quedat gravat en la memòria col·lectiva ha estat la cerimònia d'inauguració.

Ens van desplaçar a un parc públic (i no pas a cap estadi com és l'habitual) allunyat de la ciutat. 12 del migdia, una calor insuportable i cap ombra. La cerimònia consistia en passar per sobre d'un escenari, darrera de l'abanderat de cada país. Com que els cartells només hi posava l'estat, una bona part dels catalans sempre hem desfilat a part (normalment seguit dels bascos) però aquesta vegada, la delegació espanyola fent ús de la seva intolerància ens varen insultar a crits de ¡catalanes hijos de puta!.

Aquesta actitud agressiva va continuar els dies de la competició amb especial hostilitat en les entregues de medalles.

Finalment el tema ha estat denunciat pel Sindicat Unificat de Policia pel partit Solidaritat Catalana i per la CGT davant del conseller d'Interior Felip Puig per a que doni informe a l'Audiència Nacional d'aquests fets constitutius de delictes i per a que no es tornin a repetir establir converses per aconseguir desfilat en futures competicions sota la senyera.

Pel que fa a les medalles, els Bombers de la Generalitat van aconseguir 14 or, 7 plata i 15 bronze i els Bombers de Barcelona, 13 or, 7 plata i 5 bronze.

* Jordi Matador és Bomber de Barcelona i delegat sindical de la CGT

Fotografies: Jordi Matador

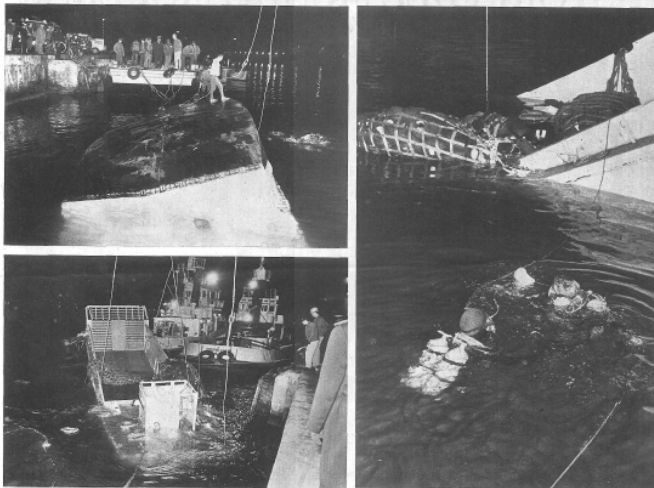
51 ÀNIMES AMERICANES AL PORT DE BARCELONA

La Sisena Flota Americana va desembarcar a Barcelona a la dècada dels 50. L'any 1977, un terrible accident al Port va acabar amb la vida de 51 marins i la brigada submarinista de Bombers va treballar nit i dia per rescatar-ne els cossos.

❖ **Xavier Theros**

En el puerto de Barcelona
Trágico naufragio de una lancha de la Marina norteamericana

En un context de postguerra, quan encara eren vigents el dol i les cartilles de racionament, els joves soldats americans desembarcaven a la Rambla vestits de blanc nuclear i amb les butxaques farcides de dòlars, disposats a buidar-les durant la seva estança a terra ferma. Barcelona va veure com el Gòtic, el Barri Xino i el Born s'omplien en manada d'homes altíssims d'ulls blaus que repartien xiclets entre la canalla, utilitzaven encenedors que mai s'apagaven

(zippo) i ignoraven les exquisideses de la cuina catalana, demanant sempre bistec, pollastre a l'ast o amanida.

Port de consumisme

Durant aquelles visites, el ritme de Barcelona era frenètic. Només durant la dècada dels 50 es calcula que la Sisena Flota deixava un milió i mig de pessetes a diari als carrers de la ciutat. Eren molts els qui vivien a costa dels americans. Els bars, restaurants i quioscs van establir el sistema de la doble carta de preus, una per als autòctons i l'altra per als marins, i les botigues de records feien l'agost cada cop que un vaixell de l'armada tornava a port americà, com fan ara els turistes a les tendes dels aeroports per tal d'exhaurir les últimes divises sobrants.

L'Autoritat Portuària repartia llistats amb les dates d'arribada i el nombre de tripulants dels vaixells americans pels comerços de Ciutat Vella i les comandes als proveïdors es multiplicaven fins a l'infinit. Tot plegat, una festa de consumisme que empenyia amb força la paupèrrima economia del país.

La llanxa de la tragèdia

Als anys 70, els joves disposaven de permisos per arribar al vaixell passada la mitjanit i les escenes dels mariners esperant la darrera barca de la nit a Colom eren el pa de cada dia a la ciutat. El 17 de gener de 1977, 130 homes l'esperaven. La barca que els va recollir, de 17 metres d'eslora, va sortir a tota pressa en direcció al vaixell a les 2:15 de la matinada.

No hi havia ni manca de visibilitat ni marejada, però el pilot va impactar contra un vaixell mercant. La llanxa va tombar-se i tots els homes van caure a l'aigua gelada. A les 2:30 de la matinada, Bombers rebia una trucada alertant-

los que una barcassa de la Sisena Flota havia naufragat.

A contrarellotge

Dels 130 tripulants, en van sobreviure 79. Alguns van aconseguir arribar al Moll nedant, guiant-se pels llums de la Rambla, d'altres van ser rescatats pels pescadors que començaven la seva jornada laboral. A les tres de la matinada, els submarinistes de Bombers es tiraven a l'aigua glaçada i observaven que encara hi havia supervivents. En tombar la barca s'havia creat una cambra d'aire i aquesta era la petita línia que els separava de la mort. L'estat de pànic era evident entre els marins i a la dramàtica situació s'hi afegia la dificultat idiomàtica per efectuar el rescat. El primer bomber en submergir-se va buidar una ampolla d'aire comprimit perquè les víctimes disposessin d'aire fresc alhora que va ajudar a elevar una mica la barca i, amb l'ajut de submarinistes americans, es va rescatar cinc persones amb vida. Les darreres.

Rescat a les palpentos

Degut a les dificultats que implicava treballar de nit, les tasques de rescat dels cossos sense vida es van posposar fins l'endemà. Bombers, el Centre de Recerques i Investigacions Submarines (CRIS), la Marina de Guerra Espanyola i l'Americana van establir una base d'operacions a les portes de l'Estació Marítima. Allà, es va instal·lar un sistema de comunicacions mitjançant una ràdio i dos telèfons que va permetre el contacte permanent entre la Comandància de la Marina, l'Autoritat

Durant els tres intensos dies que es va allargar el rescat, els submarinistes de Bombers va rescatar un total de 25 cossos sense vida a les aigües del Moll de Barcelona

fundària i enterbolida per la pols que s'aixecava en fer anar les aletes. Així, el rescat dels primers cossos es va dur a terme al tacte. Els granotes es dispersaven pel Moll, feien una circumferència amb les cames i quan tocaven quelcom, ho lligaven i s'hissava per dur-ho a terra. En els dies posteriors,

Bombers va establir altres sistemes de recerca basants en la senyalització de punts clau amb boies per pentinar cada racó del fons del Moll, i tot plegat va donar com a resultat un total de 25 cossos rescatats. En record d'aquesta tràgica nit, a tocar de les Golondrines, va aixecar-se un monument en memòria dels marins que van perdre la vida i en agraïment als cossos que van col·laborar en el rescat.

Monument al Port de Barcelona, en record dels Marines morts

Portuària, els comandaments de la Sisena Flota i el Parc Central de Bombers. La recerca de cossos va allargar-se durant tres dies en què cada equip actuava en una zona de treball delimitada. Els submarinistes de la casa van quedar-se amb la més conflictiva, on es concentrava la majoria de víctimes. La manca de visibilitat dificultava molt les tasques: aigua quieta, poca

(Article aparegut a la Revista Fahrenheit, números 40 -juliol 2011-)

* Xavier Theros és poeta i antropòleg autor del llibre "La Sisena Flota a Barcelona" (Ed. La Campana).

Fotografies: La Vanguardia.

RENAULT MZ, EL SEGON VEHICLE DELS BOMBERS DE MANRESA

L'any 1930 el Cos de Bombers de Manresa va poder comptar amb un segon vehicle, per a la seva flota, un Renault MZ com a auto-bomba d'extinció.

❖ **Jordi Martí i Pons**

En el número 8 de l'Apagafocs (octubre 2010), vaig parlar sobre el Ford T, el primer vehicle dels Bombers de Manresa. En aquest article ara parlaré sobre el segon vehicle que van tenir els bombers de Manresa, un Renault MZ, comprat l'any 1930 i destinat com a auto-bomba d'extinció.

Recordem que el Cos de Bombers de Manresa va néixer l'any 1853, però no va ser fins l'any 1924 que va disposar del primer vehicle a motor, el Ford T. Sis anys més tard, van comprar el Renault MZ. I l'any 1936, poc abans de l'esclat de la guerra civil, s'adquirí un Chevrolet de 4 cilindres amb un tanc de 3.000 litres de capacitat. Aquest tres vehicles formen part del conjunt de vehicles històrics dels Bombers de Manresa, els quals encara es conserven en molt bon estat.

Sobre el Renault comprat l'any 1930, era del model MZ, que derivava dels camions que el 1915 van ser construïts en grans series que van prendre part en la I Guerra Mundial. Després de la guerra, van tenir molta sortida a França i a l'estranger i es van fer servir per a moltes utilitats. Una d'elles, com a auto-bomba pels serveis de bombers, i amb la particularitat que era un camió regadora, és a dir, que podia llençar aigua pels baixos del xassís.

L'Ajuntament de Manresa va pagar 20.000 pessetes per aquest vehicle, la velocitat màxima del qual, era de 15/20 km/h. Els Bombers de

Terrassa, també van disposar d'un vehicle com aquest, comprat sis anys abans.

Les seves característiques tècniques del Renault MZ, són: motor de benzina de 4 cilindres en línia amb una potència de 20 cavalls. El motor es refrigera amb aigua i com a alimentació elèctrica, 24 volts enlluminat, 12 volts motor d'arrencada i càrrega de bateria. Té 4 marxes, més una marxa cap enrere. La tracció és posterior i l'embragatge de premsa amb disc de cuir engrassat amb oli de pota de bou.

El xassís té una dimensions de 610 x 225 x 260cm, amb direcció manual directa, com a suspensió té ballestes, en el sistema de frens utilitza mordaces davant i darrera. Com a pneumàtics utilitza Goodrich Silvertown 38x7" amb roda bessona posterior. Està pintat de color vermell i disposa de campana i botzina manual com a sistema de sirena/avis.

Pel que a l'extinció té una cuba on hi caben 3.200 litres d'aigua, amb 2 boques d'home, una bomba marca Société Rateau PFP 23 de baixa pressió capaç de llençar 80.000 litres en una

El Renault MZ l'any 2005, en el Parc de Bombers de Manresa

El Renault MZ en la dècada dels anys '50 del segle XX

hora (1.333 litres/minut) amb 2 sortides de 70 mm i 1 de 45 mm.

Com a accessoris, podem destacar 5 mànegues: de 45 mm, 5 de 70 mm, 4 manegots, 2 mulettes de 45 mm, 1 boca d'hidrant exterior de rosca, llum d'acetilè, 2 torxes d'acetilè, 5 pitorres de 45mm, 2 pitorres de 70 mm, pales, parpalina, pinyes, reduccions, aspersors, etc.

Ja en el número 8, vam comentar que l'any 1969, els tres vehicles històrics, son donats de baixa del servei definitivament i cadascun d'ells segueix un destí diferents.

També vam comentar que l'any 2002 i amb vista l'any següent, quan els Bombers de Manresa celebrarien el seu 150è aniversari, es van restaurar els 3 vehicles antics, com un esdeveniment més de l'aniversari. La restauració va ser possible gràcies a Josep Vidal, Ramón Vidal i Joan Homs. Els 3 vehicles es conservaven en un estat precari i es va haver d'invertir moltes hores en mecànica, elèctrica, xapa i pintura. Es va mantenir l'originalitat dels models i algunes peces es van haver de comprar a l'estranger. Pel que fa al Renault MZ, el procés de restauració va ser més costós, que els altres vehicles, ja que després de fer un exhaustiu repàs al motor, tenia l'equip d'extinció molt malmès i es va desmuntar totalment les canonades i aixetes d'aigua, que estaven clavades, i el dipòsit d'aigua que estaven molt

deteriorats. A més, tots els acabats interiors del vehicle es van refer del tot.

Finalment, recordar, tal com vaig dir en l'article del número 8 de l'Apagafocs, que el resultat de la restauració va ser excel·lent, ja que els 3 vehicles van poder recuperar la seva estructura original, tot circulant amb un bon rendiment mecànic i tant en el Renault com en el Chevrolet, la bomba d'aigua els hi funciona correctament.

Els dies 17 i 18 de maig de 2003 va haver-hi una trobada de vehicles antics i històrics dels bombers de Catalunya. Es van exposar al Passeig Pere III de Manresa més de 40 vehicles i bombes de bombers i fins i tot un helicòpter bombarder. El Ford T, el Renault MZ i el Chevrolet van tornar a lluir-se com en els seus millors anys.

Una vegada restaurats, gràcies a Marcel·lí Fons els 3 vehicles han participat en nombroses fires, exposicions, i fins i tot a la cavalcada de Reis de Manresa.

* Jordi Martí i Pons és historiador.

Fotografies: Arxiu Bombers de Manresa.

Els tres vehicles històrics dels Bombers de Manresa, el Renault MZ, el Chevrolet i el Ford T

BOMBERS VOLUNTARIS DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

L'any 1962 la Diputació de Barcelona va autoritzar la creació d'un cos de bombers voluntaris. Era l'embrió dels bombers voluntaris actuals.

❖ Marc Ferrer i Murillo

La majoria de cossos de bombers catalans, que es van formar a finals de segle XIX i finals de segle XX, estaven formats per bombers voluntaris. Quan l'avís d'alarma es realitzava mitjançant el toc de foc de les campanes de les esglésies, ràpidament els bombers havien d'abandonar allò que estaven fent i córrer cap a la caserna per apagar la bomba i dirigir-se cap a l'incendi. Aquest mètode va durar, en molts cossos, gairebé cinquanta anys.

Progressivament els cossos de bombers es van anar dotant de bombers funcionaris i sobretot a partir de la dècada dels anys '60, del segle XX, arran de la creació dels serveis provincials d'extinció d'incendis que significava, a més d'un canvi d'administració, ja que deixaven de ser bombers municipals, un salt qualitatiu considerable, pel que feia a organització i material. En aquest context, és quan hem de situar el naixement dels bombers voluntaris, adscrits a la Diputació de Barcelona.

L'estiu de 1958 un grup de joves estudiants de Gelida es va començar a organitzar per fer vigilància forestal. La seva idea era formar cossos de voluntaris en diferents municipis que treballessin en l'extinció d'incendis i altres emergències.

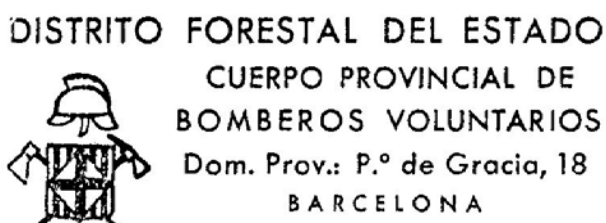
El primer pas va ser el reconeixement oficial que l'Ajuntament de Gelida va fer, el juliol de 1960, del seu cos de voluntaris. Un jove estudiant de Filosofia, Josep Lluís Fernández, n'esdevindria el primer cap. A l'octubre, el Districte Forestal de l'Estat va decidir instituir oficialment el seu cos de voluntaris absorbint l'estructura que s'havia anat generant al voltant

del grup de Gelida. L'enginyer en cap del Districte a Barcelona, Antonio Miranda, nomenà Fernández responsable del cos. Un mes després, Josep Lluís Fernández sol·licitava el reconeixement del cos a José Clapés Targarona, que des del 58 treballava per la creació del Servei Provincial d'Extinció d'Incendis (SPEI) a la província de Barcelona.

En aquella primera època, els voluntaris van començar a fer formació amb els bombers de l'Ajuntament de Barcelona. El grup de Gelida havia crescut amb la incorporació d'uns altres joves, aquests, però, barcelonins preocupats pels incendis que patia la serra de Collserola. L'abril de 1961, el cap dels bombers de la Ciutat Comtal, Josep Sabadell, certificava que els primers 8 voluntaris havien completat un curs de capacitació impartit pels seus homes.

Entre aquells primers alumnes hi havia Josep Lluís Fernández, Jaume Ruy, Jose Antonio Royo i Manuel Carrasco. Feien guàrdies amb els bombers de la capital catalana i molts recorden com s'amagaven en els Pegaso de Barcelona perquè oficialment no hi podien pujar per anar a un sinistre.

A partir d'aquell moment, els joves voluntaris van passar d'alumnes a professors, organitzant cursos de formació a Gelida, Barcelona i

Bombers voluntaris en pràctiques al pati de la caserna de Provença dels bombers de Barcelona. A l'esquerra, Fernández Padró i, al mig, Jaume Ruy.

Primera promoció del Cos Provincial de Bombers Voluntaris, de l'any 1960. De dreta a esquerra, Manuel Ferrer, Benet, Josep M. Banyeres i José Luis Martínez.

Terrassa els mesos de setembre i octubre de 1961, als quals hi va assistir un total de 45 joves. El Distrito Forestal optà per ampliar el grup i estendre'l a totes les comarques barcelonines, de manera que Fernández s'adreçà als ajuntaments de la demarcació, des de finals de 1961 i durant 1962, preguntant si tenien personal interessat a formar part del cos. La carta s'adreçà, per tant, uns quants mesos abans que la Diputació creés oficialment l'SPEI. Els ajuntaments responien. El desembre de 1962, 15 consistoris ja havien nomenat responsable del destacament de voluntaris i 15 més es comprometien a fer-ho en breu. A l'Hospitalet de Llobregat, l'Ajuntament va designar com a responsable un bomber del cos municipal de Barcelona, Antonio Tadeo. A Sant Cugat i a Sant Celoni es trià un policia local i a Vilafranca del Penedès, un capatàs de la brigada d'obres de l'Ajuntament. El desembre

de 1962, segons consta en un informe fet per Fernández, ja havien sol·licitat formar part del cos de bombers voluntaris 162 persones; 60 d'elles a Barcelona i 25 a Molins de Rei, els municipis amb més sol·licituds. El Distrito Forestal havia cedit al cos una autobomba Internacional matrícula PMM A 10.347, que de dia estava de guàrdia al parc barceloní del carrer Provença i que de nit es guardava en un magatzem de la Diputació a l'Eixample. També els subvencionaren amb 17.000 pessetes, amb les quals compraren els primers uniformes. L'entitat provincial, a més, els havia cedit un local al carrer del Bisbe, 8 de Barcelona per instal·lar-hi les oficines centrals.

Però la consolidació d'aquest cos de voluntaris va estar sempre sotmesa a la prèvia implantació total del servei format per funcionaris. Així ho constaten informes de l'època. El Distrito Forestal, al 1963, es va pronunciar a favor que el cos s'integrés a l'SPEI, ja que la feina dels voluntaris ja no era tan sols la de treballar en els focs de vegetació. El procés es va aturar i el procés de creació del nou cos de bombers voluntaris no es repregué fins l'any 1968. Tot i així, els bombers voluntaris van anar continuant anant a serveis, sent uns dels importants la participació de les riudes que van afectar Catalunya la tardor de 1962 i les nevades l'hivern del mateix any.

La tragèdia també va marcar aquells primers anys. Joaquin Cid Montane, bomber voluntari de Granollers, va morir en unes pràctiques de submarinisme a Blanes (Selva), el 24 de maig de 1964. Tenia 26 anys.

En ple procés de construcció del Servei Provincial d'Extinció d'Incendis de la Diputació

Vehicle PMM A 10.347, conegut com «l'Internacional», un del vehicle que els bombers voluntaris feien servir en les seves sortides els anys 1960.

El personal de guàrdia amb el vehicle

de Barcelona, per tal de fer front a la manca important de personal, es va decidir fer un impuls al projecte dels bombers voluntaris. L'octubre de 1968 es nomenà una Ponència amb l'objectiu de redactar un Reglament definitiu per al Cos de voluntaris que, després de la minuciosa anàlisi que en van fer els ministeris de Treball i de Governació, el Govern Civil de Barcelona i la Direcció General d'Administració Local, va ser aprovat el 10 de febrer de 1970. Es considerà que, en no existir cap contracte laboral entre l'Administració i els bombers voluntaris, aquests no podien ser inclosos en el règim de la Seguretat Social. Tot i això, es van fixar unes retribucions mínimes de 300 pessetes mensuals, en concepte de neteja de l'equipament personal i de desplaçaments per assistir a les pràctiques mensuals obligatòries. També es va fixar la quantitat de 50 pessetes l'hora per compensar el desplaçament als sinistres i els jornals que els voluntaris deixarien de cobrar en les seves feines quan se'ls necessités en una emergència. També es fixaven indemnitzacions

en casos de mort (350.000 pessetes), invalideses permanent (600.000) i temporal (150 pessetes diàries), despeses hospitalàries (400 pessetes diàries) i de tractaments mèdics (il·limitades).

Per accedir al Cos calia tenir un mínim de 18 anys i un màxim de 35 i «*certificado de buena conducta expedido por la autoridad competente*», segons especificava el Reglament. S'establí una secció activa i una d'auxiliars. I una escala constituïda per caps, caporals, bombers i conductors. Els aspirants admesos provisionalment havien de fer un curset de capacitació i un examen teoricopràctic.

Un cop aprovat, l'aspirant era admès definitivament. Els voluntaris van ser adscrits als parcs de professionals de l'SPEI, amb els quals havien de col·laborar «*en toda clase de siniestros*», i no només els incendis forestals. El 1971 es van iniciar els tràmits per a l'ingrés de 300 bombers voluntaris.

Aquest cos de bombers voluntaris va anar creixent i desenvolupant-se, fins que van ser absorbits per la Generalitat de Catalunya, amb la creació del Cos de Bombers Voluntaris de la Generalitat de Catalunya l'any 1984.

* Marc Ferrer i Murillo és historiador, bomber voluntari i co-autor del llibre "Història dels Bombers de Terrassa" i "Bombers de Catalunya: història i present".

Fotografies: Arxiu de Josep Lluís Fernández Padró

Bombers voluntaris formant al pati del parc del carrer Provença de Barcelona el 8 de març de 1963, diada de Sant Joan de Déu.

HA ESTAT NOTÍCIA...**➤ Foc Forestal a La Riba**

El 19 de juliol, a les dues del migdia es va iniciar un incendi en el municipi de la Rib (Alt Camp), localitzat al costat de la carretera TV-7044, pk 2'5. Els Mossos d'Esquadra, com a mesura preventiva, van desallotjar unes 80 persones dels refugis Almogàvers i el Massets. Al llarg del dia es van mobilitzar gairebé 90 dotacions terrestres dels Bombers, així com també 14 mitjans aeris. La circulació de trens de la línia d'Alta velocitat a la zona de la Riba, va ser interrompuda i es va activar la fase d'alerta del pla l'INFOCAT. Aquella mateixa matinada es va donar per controlat l'incendi que va cremar unes 410 hectàrees de vegetació.

➤ Foc Forestal a Almacelles

El 19 de juliol, a les cinc de la tarda es va iniciar un incendi forestal a Almacelles (Segrià) a la zona del Pantà de Sucs. Els Bombers de la Generalitat van mobilitzar una quinzena dotacions terrestres i 3 d'aèries. Al cap de tres hores es va donar per controlat i va afectar una superfície de 20 ha de vegetació agrícola.

➤ Incendi en un hotel de Malgrat de Mar

Fins a 34 dotacions dels Bombers de la Generalitat es van mobilitzar des de les tres de la tarda del 26 de juliol per apagar un incendi declarat en l'hotel Luna Park de Malgrat de Mar (Maresme), ubicat a l'avinguda Colón. A causa de l'incendi es van evacuar 400 persones, cap d'elles ferida. El foc va afectar les 6 plantes de l'hotel, però l'estructura de l'edifici no va quedar afectada.

➤ Foc de vegetació a Rabós

El 13 d'agost, poc abans del migdia, un foc va començar a cremar vegetació al marge dret de la carretera GI-603, que uneix Garriguella i Rabós, al peu del quilòmetre 4.5. Com a mesura preventiva, els Mossos d'Esquadra van evacuar una dotzena de persones dels masos de la zona. Un veí va haver de rebre assistència mèdica, ja que havia inhalat fum i va resultar intoxicada. A mitja tarda, com a mesura preventiva, es va recomanar als habitants del municipi de Rabós d'Empordà, que es quedessin dins les seves cases amb les finestres tancades. Diverses carreteres van ser tallades i la Direcció General de Protecció Civil (DGPC) va activar en alerta el Pla Infocat. La superfície afectada per l'incendi va ser de 56 hectàrees de vegetació agrícola, matoll i massa arbrada, totes al municipi de

Rabós d'Empordà. Van treballar 11 mitjans aeris i 52 dotacions terrestres.

➤ Incendi d'indústria a Sant Adrià del Besòs

Gairebé una trentena de dotacions dels Bombers de la Generalitat, van treballar en l'extinció d'un foc que va destruir totalment una nau al polígon industrial El Sot, de Sant Adrià de Besòs (el Barcelonès), dedicada al reciclatge de paper, cartró i ferralla ubicada al carrer Eduard Maristany. El foc es va iniciar a la una de la matinada i a causa de l'incendi es va esfondrar el mur est de la nau, que és el que separa el recinte de l'empresa de la del costat, Air Liquide, on hi havia emmagatzemades ampolles de gasos. La Direcció General de Protecció Civil va activat la fase d'alerta del Plaseqcat.

➤ Col·laboració de la FEEC i els Bombers de la Generalitat per sensibilitzar sobre els riscos de les activitats muntanyenques

Els Bombers de la Generalitat i la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC) han tornat a col·laborar aquest estiu en la sensibilització de la població sobre els riscos que representa la pràctica d'activitats d'esport i lleure en l'entorn natural. Les dues entitats demanen precaució a l'hora de fer activitats a la muntanya.

➤ Incendi d'indústria de Canovelles

La nit del 18 d'agost va començar un incendi en l'empresa AGD S.L dedicada a la eliminació i gestió de residus contaminants i situada al passeig de la Rivera del polígon industrial Can Castells de Canovelles (Vallès Oriental). El foc va cremar pràcticament tot l'interior de la nau, de 1.200m² i diversos vehicles. Les flames també van afectar la coberta d'una nau del costat, que estava totalment buida. Altres naus veïnes només van quedar afectades pel fum. En el sinistre van treballar una vintena de dotacions dels Bombers de la Generalitat.

➤ **Incendi d'industria a Sant Salvador de Guardiola**

A primeres hores del matí del 30 d'agost es va iniciar un incendi en una nau industrial situada a la carretera de Can Massana, al polígon industrial de Salelles I, del municipi de Sant Salvador de Guardiola (Bages). En el foc van treballar 15 dotacions dels Bombers, que va ser extingit a mig matí. L'incendi va cremar gases esterils i va afectar més de la meitat de la nau industrial, que té una superfície de 1.500m².

➤ **Bombers de Barcelona realitzen 51 sortides per pluges**

L'episodi de pluges que va afectar la ciutat de Barcelona el 19 de juliol es va tancar amb un total de 51 sortides per inundacions, filtracions d'aigua i assistències tècniques per part de Bombers de Barcelona, que han atès un total de 140 trucades. Els dipòsits pluvials es van omplir fins al 78% de la seva capacitat i es va posar bandera groga a les 10 platges de la ciutat.

➤ **Incendi d'un camió amb corrosius a l'Ametlla de Mar**

a les 08.30 hores, del 20 d'agost un camió de de paqueteria, que transportava productes corrosius, a l'AP7, tenia un accident al quilòmetre 301, al seu pas pel municipi de l'Ametlla de Mar i conseqüència del qual es va incendiar totalment. La Direcció General de Protecció Civil de la Generalitat (DGPC) va activar la fase d'alerta del Pla especial d'emergències en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril a Catalunya (TRANSCAT). Els Bombers de la Generalitat, van treballar amb 11 dotacions, i una vegada van extingir l'incendi, van retirar tot el producte corrosiu de la calçada i va ser emmagatzemat en una nau de l'Aldea, a l'espera que la Junta de Residus se'ns fes càrrec de la seva retirada i posterior tractament. L'accident va provocar retencions de fins a 14 quilòmetres en direcció València i de 15 en direcció Barcelona.

➤ **Vuit persones resulten ferides en un accident d'un microbús a Sant Cugat del Vallès**

Els Bombers de la Generalitat van rebre l'avís, a les 12.34 del migdia del 3 de setembre d'un accident d'un microbús que havia bolcat a l'avinguda Verge de Montserrat del nucli de la Floresta, al municipi de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental). El microbús va bolcar lateralment per un terraplè de tres metres a causa d'una topada lleu amb un vehicle que circulava en el sentit contrari. Deu dotacions dels Bombers es van desplaçar fins al lloc i van

assegurat el vehicle, en el qual hi viatjaven vuit persones, ferides de diversa consideració, i van ser traslladades a l'hospital. Dues unitats del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) es van desplaçar al lloc per atendre i evacuar els ferits. Per la seva banda, la Direcció General de Protecció Civil va establir la fase de Prealerta del Pla de Protecció Civil de Catalunya (PROCICAT).

➤ **Foc de vegetació a Aiguamúrcia**

Poc abans del migdia del 15 de setembre es va iniciar un foc de vegetació al municipi d'Aiguamúrcia, al costat de la carretera TP-2002 a Santes Creus (Alt Camp). El foc va ser extingit a les vuit del vespre i hi van arribar a treballar 15 vehicles terrestres i 5 aeris dels Bombers de la Generalitat. Es van cremar 7'83 ha. de pi blanc i matoll.

➤ **Bombers de la Generalitat fan un exercici de rescat de persones en ensorraments a Gavà**

L'exercici va tenir lloc el 13 de setembre i estava emmarcat dins el projecte europeu "SGL for USaR", un treball d'investigació comú per millorar les tècniques de localització de víctimes en ensorraments. Es va testar un prototip desenvolupat per a la localització de víctimes, així com per determinar mètodes analítics de gasos per realitzar la recerca. Van treballar Bombers de la Generalitat, Bombers de Barcelona i diferents investigadors d'universitats d'Alemanya, Grècia, França i Espanya. A més de l'exercici es va fer una jornada de formació adreçada a comandaments de bombers.

➤ **Foc forestal a Ulldemolins**

Els Bombers de la Generalitat van ser alertats, a les 16.34h del 27 de setembre, d'un incendi de vegetació al municipi d'Ulldemolins (Priorat) a la Serra de la Llena. En l'incendi es van mobilitzar 32 dotacions terrestres dels Bombers de la

Generalitat, 10 aèries, a més de tres dotacions de l'Associació de Defensa Forestal (ADF) d'Ulldecona, Morera de Montsant i Prades. A causa de l'incendi, es va tallar, el trànsit per la carretera TV-7004, al km 2. Cap persona va resultar afectada per les flames, que van arrasar 7ha vegetació forestal de pi blanc, alzina i matoll. Es va donar per extingit al cap de 36 hores.

➤ **177 nous bombers**

El 21 de setembre, es publicava en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, un nou nomenament de 177 funcionaris/àries de la categoria de bomber/a de l'escala bàsica del cos de bombers de la Generalitat (convocatòria 76/09). Amb aquest nomenament, els Bombers de la Generalitat ja tenen 160 nous bombers.

➤ **Activat el protocol de col·laboració transfronterera**

al voltant d'un quart de cinc de la tarda del 9 de setembre es va declarar un incendi a la vall del riu Querol, a l'Alta Cerdanya, en territori administrat per l'Estat francès. Una vintena de dotacions dels Bombers es van mobilitzar prop de Guils de Cerdanya per col·laborar amb les tasques d'extinció. A causa del foc es va activar el protocol de col·laboració transfronterera en casos d'emergències. L'incendi va cremar durant 3 dies i va calcinar més de 130 hectàrees de matoll i massa arbrada. Uns 300 bombers francesos es van mobilitzar en les tasques d'extinció.

➤ **Bombers de la Generalitat posa en marxa el seu perfil a Twitter**

Bombers de la Generalitat ha posat en funcionament el perfil dels Bombers de la Generalitat de Catalunya a la xarxa social Twitter. El compte té el nom de @bomberscat i té per objectiu principal publicar missatges curts per informar dels serveis més destacats en què està actuant el Cos de Bombers de la Generalitat.

A més, també trobem altres bombers en particular amb compte al twitter: Matadepera: @BombersMtd; Capellades: @BombersCape; Tarragona: @BombersTgn; Organyà: @bombersorganya; Horta de Sant Joan: @HortaBombers

➤ **Els Bombers rescaten un grup d'escoltes atrapats al Pedraforca per una tempesta**

Un grup de disset nens d'entre 7 i 11 anys i onze monitors va haver de ser rescatat després de veure's sorprès per una forta tempesta que va caure el 5 d'agost sobre el cim del Pedraforca, al

municipi de Saldes (Berguedà). A causa de la tempesta, el grup no podia continuar el descens del Pedraforca i fins al lloc dels fets es van desplaçar tres helicòpters i tres dotacions terrestres que van localitzar els nens i els van evacuar fins al refugi Lluís Estasen. Tot i que no hi va haver cap ferit de gravetat, alguns infants tenen símptomes d'hipotèrmia i cops lleus.

➤ **Bombers de Reus exposició commemorativa**

Durant el mes de setembre va tenir lloc a la Biblioteca Central de Reus, una exposició emmarcada en els actes del 150è aniversari de la formació de la primera companyia de bombers reusenca. L'exposició està formada, per una vintena de fotografies i una vintena d'objectes, principalment antics, que es conserven al parc de Reus.

➤ **Lo Forestalillo 150 números i nou blog**

La revista Lo Forestalillo editada per la Unitat Tècnica del Grup de Recolzament d'Activitats Forestals (GRAF) dels Bombers de la Generalitat de Catalunya, ha arribat al seu número 150. El primer número es va editar el 17 de juny de 2002. Fins el número 7 la revista és titulava "Estat actual de la situació dels incendis forestals". El número següent es va anomenar "Lo Forestalillo". Coincidint amb el número 150, els seus responsables han editat un blog: <http://blocs.gencat.cat/blocs/AppPHP/loforestalillo>

➤ **Incendi en un magatzem de material de construcció a Sant Jaume d'Enveja**

Els Bombers de la Generalitat van rebre al punt del migdia del 27 de setembre, l'avís d'un incendi que va afectar la totalitat d'un magatzem de material de construcció ubicat a Sant Jaume d'Enveja (Montsià). Els Bombers de la Generalitat van destinat 7 dotacions terrestres, que malgrat els esforços, no van poder fer res per salvar el magatzem, d'uns 160 metres quadrats de superfície, del carrer Sant Jordi de Sant Jaume d'Enveja.

➤ **Apagafocs 2.0**

Des del mes d'abril ja es pot trobar l'Apagafocs a les principals xarxes socials.

Al facebook:
<http://www.facebook.com/apagafocs.historiesdebombers>

Al twitter:
<http://twitter.com/Apagafocs>

IMATGES

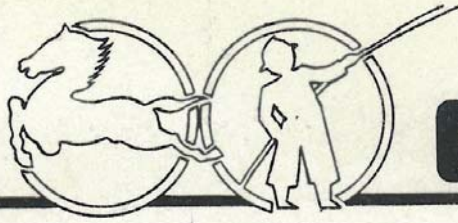

Una dotació del Cos de Bombers de Terrassa el 1954. Procedència de la fotografia: Foto Francino / Arxiu Municipal de Terrassa

Cos de Bombers de Manresa l'any 1935. Procedència de la fotografia: Arxiu Bombers Manresa

Pegaso

GUINARD

AUTOBOMBA-TANQUE

3.000 - 4.500 L.

F.I.M.E.S.A. MATERIAL CONTRA INCENDIOS

Oficinas: Arenal, 9
Tels. 231 83 55 - 222 38 54 — MADRID-13

Talleres: Hermanos Gómez, 11
Tels. 256 51 75 - 255 49 59 — MADRID-17